

2011. június 23., csütörtök

30. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi programozási időszak során végrehajtott új pénzügyi tervezési eszközök a „projektek a pénzhez” és a „pénz a projektekre” elvek alapján ígéretes szereppel rendelkeznek; hangsúlyozza, hogy méretezhető pénzügyi tervezési eszközök létrehozására van szükség, amelyek a jóval kisebb városi térségek esetében is életképesek és kivitelezhetőek; kéri a Bizottságot, hogy értékelje az ezen eszközökkel szerzett tapasztalatokat, és szükség esetén igazítsa ki azokat a pénzügyi piacon a szokásos kereskedelmi termékekhez képest elfoglalt versenyhelyzetük javítása érdekében, hogy felhasználóbarátabbá, gyakorlatiasabbá, vonzóbbá és ennél fogva eredményesebbé tegye azokat; úgy véli, hogy az EBB finanszírozási eszközeinek kamatlábait e célból csökkenteni kell a kereskedelmi hitelekhez képest; méltányolja a jelenlegi pénzügyi tervezési eszközök alkalmazásának pozitív eredményeit, és felkéri a tagállamokat, hogy folyamatosan és a lehető leghatékonyabban használják ki az ezekben rejlő lehetőségeket;

31. meggyőződése, hogy különösen a „Jessica” elnevezésű kezdeményezés akkor a leghatékonyabb, ha azt a városok szintjén valósítják meg, ezért sajnálattal állapítja meg, hogy néhány tagállam a program végrehajtásának központosítása felé hajlik;

32. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az európai, nemzeti és szubnacionális szint közötti pénzmozgásokat a jövőben a leghatékonyabb és legrugalmasabb módon szervezzék meg; aggódalmának ad hangot a projektek előfinanszírozásának jelenlegi alacsony szintje miatt, és úgy véli, hogy a jövőben a szabályozásokon keresztül biztosítani kell, hogy a tagállamokat egyértelműbben kötelezzék az előfinanszírozás alkalmazására az állami kedvezményezettnek, például a városi hatóságoknak teljesített kifizetések céljából;

33. felszólítja a Bizottságot, hogy törekedjen az egyes uniós alapok és programok szabályainak lehető legjobb harmonizálására, amelyek alapján a városfejlesztési és helyi fejlesztési projektek társfinanszírozásra jogosultak, annak érdekében, hogy minimalizálják a bürokráciát és a lehetséges végrehajtási hibákat;

34. felkéri a Régiók Bizottságát, hogy dolgozzon ki elképzeléseket arról, hogy miként lehet jobban kialakítani a jövőbeli kohéziós politika városi dimenzióját;

*

*   *

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának.

3. célkitűzés: A határokon átnyúló, transznacionális és régiók közötti együttműködés jövőbeli menetrendje

P7_TA(2011)0285

Az Európai Parlament 2011. június 23-i állásfoglalása a 3. célkitűzésről: a területi együttműködés előtt álló kihívás: a határokon átnyúló, transznacionális és régiók közötti együttműködés jövőbeli menetrendje (2010/2155(INI))

(2012/C 390 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak XVIII. címére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

2011. június 23., csütörtök

- tekintettel az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló, 2006. július 5-i 1082/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel 2010. október 7-i állásfoglalására az Európai Unió 2013 utáni kohéziós és regionális politikájáról ⁽³⁾,
- tekintettel 2010. július 6-i állásfoglalására az Európai Unió balti-tengeri stratégiájáról és a makrorégiók szerepéről a jövőbeli kohéziós politikában ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletben szereplő, a kutatás és az innováció számára elkülönített összegek, illetve az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram egymást erősítő hatásainak a városokban és régiókban, valamint a tagállamokban és az Unióban való érvényesüléséről szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a területi kohézióról és a kohéziós politika jövőbeli reformjáról szóló vita állásáról szóló zöld könyvről készült, 2009. március 24-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel 2009. február 19-i állásfoglalására az Európai Szomszédsági és Partnerségi Eszköz felülvizsgálatáról ⁽⁷⁾,
- tekintettel 2008. február 21-i jogalkotási állásfoglalására „A területfejlesztési menetrend és a Lipcsei Charta nyomán követése: a térségfejlesztésre és a területi kohézióra irányuló európai cselekvési program felé” címmel ⁽⁸⁾,
- tekintettel 2005. december 1-jei állásfoglalására az „Eurorégiók” szerepéről a regionális politika fejlesztésében ⁽⁹⁾,
- tekintettel a területi kohézió regionális fejlődésben játszott szerepéről szóló, 2005. szeptember 28-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Unió Duna-régióra vonatkozó stratégiájáról szóló 2010. december 8-i közleményére (COM(2010)0715) és a közleményt kísérő, iránymutató jellegű cselekvési tervre (SEC(2010)1489),
- tekintettel a Bizottság gazdasági, szociális és területi kohézióról szóló, 2010. november 9-i, ötödik jelentésére: a kohéziós politika jövője (A kohézióról szóló ötödik jelentés) (COM(2010)0642),
- tekintettel a Bizottság az Európai Unió költségvetésének felülvizsgálatáról szóló 2010. október 19-i közleményére (COM(2010)0700) és annak technikai mellékleteire (SEC(2010)7000),
- tekintettel az Európa 2020 stratégia keretei közötti intelligens növekedéshez hozzájáruló regionális politikáról szóló 2010. október 6-i bizottsági közleményre (COM (2010) 0553),
- tekintettel a 2010. március 31-i, a „Kohéziós politika: 2010. évi stratégiai jelentés a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról” című közleményére (COM(2010)0110),

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.7.31., 19. o.

⁽²⁾ HL L 291., 2006.10.21., 11. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0356.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0254.

⁽⁵⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 104. o.

⁽⁶⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 65. o.

⁽⁷⁾ HL C 76. E, 2010.3.25., 83. o.

⁽⁸⁾ HL C 184. E, 2009.8.6., 95. o.

⁽⁹⁾ HL C 285. E, 2006.11.22., 71. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 227. E, 2006.9.21., 88. o.

2011. június 23., csütörtök

- tekintettel a Bizottságnak a balti-tengeri régióra vonatkozó európai uniós stratégiáról szóló 2009. június 10-i közleményére (COM(2009)0248 végleges) és a közleményt kísérő, iránymutató jellegű cselekvési tervre (SEC(2009)0712/2),
  - tekintettel az atlanti régióra vonatkozó európai stratégiáról szóló, 2011. március 9-i állásfoglalására, amely említést tett egy bizottsági közlemény 2011-re tervezett közzétételéről ⁽¹⁾,
  - tekintettel a „Globális Európa: Európa területi kohéziójáról szóló zöld könyv a területi sokszínűség erővé váló átalakítása” című, 2008. október 6-i bizottsági közleményre (COM(2008)0616),
  - tekintettel a Régiók Bizottsága saját kezdeményezésű, „Új szempontok az EGTC-rendelet felülvizsgálathoz” című, 2011. január 27-i jelentésére,
  - tekintettel a Bizottság kérésére készített, „INTERREG III közösségi kezdeményezés (2000-2006): utólagos vizsgálat című független jelentésre” (No 2008.CE.16.0.AT.016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0110/2011),
- A. mivel az Európai Unió területét jelenleg 27 tagállam és 271 régió alkotja,
- B. mivel az európai lakosság mintegy 37,5 %-a határövezetekből álló régiókban él,
- C. mivel az informális együttműködési formák, az Euro régiók, az Euro körzetek, az európai területi együttműködési csoportosulások, az Európa Tanács kezdeményezései, az egymást követő szerződések és az Európai Unió másodlagos jogszabályai mind hozzájárultak a területek közti szilárdabb és tartósabb kapcsolatok kiépítéséhez,
- D. mivel bár a területi együttműködés alapjait már lefektették, továbbra is sok kihívással kell szembenézni, és e kihívások jellege az együttműködés előzményeitől és érettségi fokától függ,
- E. mivel azt követően, hogy a szerződésekben „eltörölték” a határokat, a polgárok mindennapjaiban is le kell bontani azokat,
- F. mivel a regionális politika célja a régiók harmonikus fejlődésének elősegítése az Európai Unión belüli gazdasági, szociális és területi kohézió megerősítése révén,
- G. mivel a kohéziós politikában „Területi együttműködés” néven szereplő célkitűzés a területek és régiók közötti akadályok csökkentése révén hozzájárul „az Európa népei közötti egyre szorosabb egységéhez”,
- H. mivel az EU külső határain a területi együttműködési célkitűzés az előcsatlakozási folyamat és a szomszédságpolitika végrehajtásának egyik aspektusa, és mivel ezért javítani kell a vonatkozó közösségi szabályozások összehangolását,
- I. mivel a területi együttműködés, amely különböző régiók lakosait készíteti együttműködésre, olyan folyamatos tanulási folyamat, amelynek során kialakul az emberekben az összetartozás érzése és a közös jövő képzele,
- J. mivel a területi együttműködés keretében a polgárt kell a prioritások középpontjába állítani, és ezért a helyi adottságokból kiinduló megközelítés alkalmazását kell támogatni,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0089.

2011. június 23., csütörtök

- K. mivel a területi együttműködés elmélyítése annak a függvénye, hogy milyen, az európai integrációhoz és a területi kohézióhoz hozzájáruló előrelépésekre kerül sor az európai integráció és koordináció valamennyi területén, és mivel maga a területi együttműködés is az európai integráció kísérleti laboratóriuma,
- L. mivel a transzeurópai közlekedési hálózatok terén a határmenti régiókban alig van befektetés, holott pontosan a határokon átnyúló csatlakozási területeken volna a legsürgetőbb szükség a modernizációra, és a határokon átnyúló infrastruktúrák közti akadályok megszüntetését a hagyományos európai hozzáadott érték példájának tekinti;
- M. mivel a strukturális alapokról szóló általános rendelet, valamint a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése jelentős mértékben növelte a területi együttműködés fontosságát,
- N. mivel a 2000–2006-os programozási időszakra szóló INTERREG III programok utólagos értékelése egyértelműen bizonyítja, hogy e célkitűzés hozzáadott értéket képvisel az európai projekt szempontjából,

A „területi együttműködés” célkitűzés megerősítése

1. emlékeztet rá, hogy a területi együttműködés célja a területek és régiók a közös kihívások együttes leküzdése érdekében való együttműködésének ösztönzése, valamint a szóban forgó együttműködést gátló fizikai, kulturális, közigazgatási és szabályozási akadályok csökkentése, és a „határeffektus” enyhítése;
2. meggyőződése, hogy a területi együttműködés hozzáadott értéket képvisel az európai projekt szempontjából, és jelentős szerepet játszik a belső piac és az európai integráció számos ágazati szakpolitika vonatkozásában történő elmélyítésében, és kéri, hogy a területi együttműködés továbbra is a kohéziós politika pilléreinek egyike maradjon;
3. hangsúlyozza, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió alapuló területi együttműködésre irányuló célkitűzés az EU valamennyi régióját érinti, amennyiben segíti az Unió egységes harmonikus fejlődésének előmozdítását;
4. úgy véli, hogy a területi együttműködés már bizonyította hatékonyságát, és hogy a versenyképesség szempontjából benne rejlő lehetőségek a célkitűzésre fordított alacsony összegek miatt továbbra sincsenek kellően kihasználva; kéri a „területi együttműködés” célkitűzésre fordított – a jelenlegi programozási időszakban a kohéziós politika általános költségvetésének 2,5 % -át kitevő – költségvetésnek a következő programozási időszakban a kohéziós politika általános költségvetésének legalább 7 %-ra való növelését;
5. azt javasolja, hogy továbbra is maradjon meg a 3. célkitűzés jelenlegi, három területet – határokon átnyúló (A összetevő), transznacionális (B összetevő) és régióközi (C összetevő) felölelő szerkezete, és a határokon átnyúló együttműködés, melyre a területi együttműködés költségvetésének legalább 70 %-a jut – őrizze meg a másik két kérdéskörrel szembeni dominanciáját; megjegyzi, hogy a program keretében valamennyi régió között tisztességesen és kiegyensúlyozottan kell elosztani az alapokat;
6. úgy véli, hogy amennyiben továbbra is meg kell különböztetni egymástól a határokon átnyúló összetevőt (A összetevő) – mely a határmenti vonzáskörzetek helyi szükségleteit elégíti ki – és a transznacionális (B összetevő) összetevőt, beleértve az ún. makroregionális skálát, mely a szélesebb stratégiai területeken teszi lehetővé az együttműködést, szükség van e kettő jobb összehangolására;
7. a területi fellépés koherenciájának és folyamatosságának biztosítása érdekében, valamint tekintettel a szóban forgó projektek stratégiai jellegére ösztönzi ugyanakkor az ERFA-rendelet 21. cikke által a határokon átnyúló és transznacionális együttműködés összefüggésében a műveletek helyszínére vonatkozóan kínált lehetőségek rugalmasabb igénybevételét, melyek a tengeri régiókat is magukban foglalják; kéri ezért bizonyos rugalmasság alkalmazását a határokon átnyúló együttműködés keretében a part menti és tengeri régiók határaitra vonatkozóan megállapított 150 km-es korlátozás érvényesítésekor;

2011. június 23., csütörtök

8. úgy véli azonban, hogy az ilyen régiók integrációja az EU-n kívüli földrajzi területekkel, illetve a feljük történő nyitással nem és egyszerűen nem lehet a földrajzi távolságok funkciója, mivel a világ különböző részeivel őket összekötő történelmi, nyelvi és kulturális kötelékeknek gazdagsága kulcsszerepet biztosít számukra az ilyen kapcsolatok elmélyítésében az EU globális jelenlétének előnyére;

9. hangsúlyozza, hogy a területi együttműködés kulcsszerepet játszik az EU 2020 célkitűzések megvalósításában; kéri az egyes határmenti régiók stratégiai – az e stratégiával kapcsolatos – szükségleteinek és együttműködési területeinek kezdeti szakaszban történő megállapítását, valamint az európai területi együttműködésnek a stratégiai tervezés minden – európai, nemzeti, regionális és helyi – szintjébe való integrálását és minden szintjéhez való hozzáigazítását; sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul tisztázza az alapok tematikus koncentrációjával kapcsolatos javaslatait az EU 2020 „tematikus menüt” illetően;

10. szeretné, ha a pénz elosztása minden területi együttműködési program vonatkozásában összehangolt kritériumok alapján történne, minden egyes érintett térség és terület igényeinek és sajátosságainak stratégiai és integrált módon történő kielégítése érdekében; ezzel kapcsolatban felkéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyen fontolóra egyéb ide vonatkozó, stratégiai, mérhető, a területek szükségleteinek tükrözésére, anélkül, hogy aláásná a legfontosabb kritériumokat;

11. ismételten hangsúlyozza a régiók közötti együttműködés fontosságát (C összetevő), de sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az erre a célra jóváhagyott eszközök nem állnak rendelkezésre; ezért azt javasolja, hogy fontolják meg újra, hogy ezen összetevő legfeljebb mekkora hányadára vonatkozzon uniós társfinanszírozás, figyelmet fordítva azon kapacitásának is, hogy ösztönzőként hasson a „versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzés által lefedett régiókból érkező résztvevők számára annak érdekében, hogy e C összetevőben emeljék a projektek számát, valamint felszólít arra, hogy szélesítsék az együttműködés tematikus területeit, hogy átfogják az operatív programok és a területfejlesztés irányítását és vezetését;

12. arra ösztönzi a régiókat, hogy használják ki jobban az általános rendelet keretében a régiók közötti együttműködés tekintetében az operatív programokon belül kínált lehetőségeket⁽¹⁾; a fentiek alapján indítványozza, hogy a harmadik célkitűzés „régióközi” összetevője terjedjen ki az ilyen projektek összehangolására, működtetésére, a know-how egyesítésére és a bevált gyakorlatok cseréjére is;

13. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli területi együttműködési operatív programokhoz fontos az INTERACT támogatásának megszerzése, valamint sikeres, az RC LACE projekt mintájára létrehozandó segítségnyújtási rendszerek működtetését lehetővé tevő kapacitásra; és felszólít az INTERACT, az URBACT, az ESPON és a C összetevő közti hatékonyabb koordinációra a 3. célkitűzés jobb alkalmazása érdekében;

14. támogatja az Európai Területi Tervezési Megfigyelő Hálózat (ESPON) tevékenységeit, de javasolja, hogy a helyi és regionális hatóságok számára több lehetőséget kell biztosítani az ESPON területfejlesztési tárgyú kutatásaiban való aktív részvételre, egyúttal pedig biztosítani kell a kutatási eredmények könnyebb gyakorlati alkalmazását;

15. üdvözli az URBACT, fenntartható városfejlesztési program sikerét, és kéri e program megújítását, illetve jelentős és széles körben hozzáférhető kezdeményezéssé tételét annak érdekében, hogy lehetőség nyíljon a közös tanulásra és az ismeretek helyi városfejlesztési kihívásokra való alkalmazására;

16. kéri, hogy az Európai Bizottság vegye fontolóra, milyen eszközzel lehetne befektetni a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjére irányuló európai hálózatokba, és bevonni azokba a helyi és regionális választott képviselőket, ami egy első lépés lenne az Erasmus projekt helyi és regionális választott képviselői számára;

17. megismétli, hogy a nemzeti szint alatti szereplők bevonása az uniós célkitűzések elérésébe a területi kohézió hatékony megvalósításának előfeltétele;

⁽¹⁾ 37. cikk (6) bekezdés b) pont

2011. június 23., csütörtök

A területi együttműködés integrálása („mainstream”)

18. véleménye szerint szükséges a „területi együttműködés” célkitűzésének a „konvergencia” és a „versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzésekben való érvényesítése; kéri a programozásnak az eddigieknél jobb összehangolását; azt ajánlja, hogy a regionális operatív programoknak legyen meg a lehetősége, hogy érdekeltséget szerezzenek vagy részt vegyenek az őket érintő határokon átnyúló, transznacionális és régióközi projektekben, területi alapon meghatározva hiteleik elkülönítését azon előzetesen kijelölt, prioritást élvező projektek esetében, mint például a transeurópai hálózatokhoz való csatlakozás a határmenti régiókban, amelyek a programokban részt vevő partnereikkel a többszintű igazgatás és a partnerség elveinek tiszteletben tartása mellett elfogadásra kerültek, ami a magán és állami szereplők között kialakított kapcsolatoknak köszönhetően a területi együttműködésben rejlő lehetőségek jobb kihasználását teszi majd lehetővé;

19. bátorítja a tagállamokat és a régiókat közös területi problémákhoz igazodó, több régióra kiterjedő operatív programok megvalósítására; úgy mint a területet jellemző heglánc vagy folyómeder megléte;

20. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a politikák összehangolását a határmenti régiókban és a munkaerő-piacon annak érdekében, hogy elkerüljék a gazdasági és területi integráció keretében felmerülő versenytorzulás kérdéseit;

21. úgy véli, hogy a határokon átnyúló együttműködési programok is fontosak a szegénység csökkentésére és a hátrányos helyzetű csoportok európai többségi társadalmi integrációjára irányuló stratégiák hatékonysága és eredményessége szempontjából; felszólít arra, hogy ezt a kérdést fontolják meg a szabályozási keret kialakításakor, illetve hogy biztosítsák, hogy a hátrányos helyzetű régiókban megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre az európai regionális és fejlesztési programokban való részvétellel;

Területi megközelítés elfogadása egyéb uniós politikák végrehajtása tekintetében

22. megjegyzi, hogy a Balti-tenger stratégia vonalai mentén kialakított megközelítések növelhetik a határon átnyúló együttműködést; úgy véli, hogy a makrostratégiáknak maradéktalanul figyelembe kell venniük a többi regionális együttműködési programot a szinergiák létrehozása érdekében; emlékeztet arra, hogy a makrorégiók logikája a Tanács által kezdeményezett, kísérleti jellegű logika a rendkívül széles területeket átfogó, közös területi problémákkal terhelt közös projektek egyeztetésére, amelynek célja az integrált és több ágazatot átfogó és területi megközelítés előnyeinek megvalósítása a már meglévő alapokból finanszírozott közös stratégiai fellépések mentén;

23. emlékeztet arra, hogy az olyan stratégiák, amelyek a jövőben előfordulnak vagy előfordulhatnak, alapot kell, hogy szolgáltatassanak érettebb stratégiát tartalmazó és összefogottabb, az adott területi együttműködés révén megvalósítandó megközelítésekhez, viszont nem teremtenek új forrásokat az Unió költségvetéséhez, és nem rendelik el sem új intézmények létrehozását, sem pedig új jogszabályok alkalmazását;

24. kéri a Bizottságot, hogy a bevezetésre kerülő első makroregionális stratégiák eredményeit tegye alapos vizsgálat tárgyává; megítélése szerint a folyamat élénk érdeklődést váltott ki, amelyet gyümölcsöztetni kell levonva a tanulságot a jövőbeli új makroregionális stratégiák végrehajtására nézve;

25. rámutat, hogy a területi együttműködési célkitűzés makroregionális szinten tudja rendezni az együttműködést, különösen annak transznacionális ágán belül;

26. támogatja a transznacionális programok használatát abból a célból, hogy támogassák e területi stratégiákat, biztosítva az összhangot a makroregionális stratégiák kialakítása, meghatározása és kísérleti bevezetése között anélkül azonban, hogy ez az uniós költségvetési struktúrák szükségtelen megkettőződéséhez vezetne, azáltal, hogy külön költségvetési sorokat hoznak létre a különböző makrorégiók számára;

2011. június 23., csütörtök

27. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a makroregionális stratégiák céljai kiegészítik a mikroregionális határokon átnyúló együttműködés céljait, és fel is ölelhetik őket, azonban a helyükbe nem léphetnek; hangsúlyozza ezen okból kifolyólag, hogy a területi együttműködés határon átnyúló összetevőjét saját jogán elkülönült és jogszerű elemként kell megőrizni;

28. meggyőződése, hogy a 3. célkitűzés transznacionális összetevője segíthet a makroregionális stratégiák közötti együttműködés javításában azáltal, hogy szorosabban bevonja a regionális és helyi hatóságokat és a civil társadalmat a gyakorlati kezdeményezések végrehajtásába;

29. véleménye szerint minden transznacionális stratégiának törekednie kell a lehető legnagyobb összhang megteremtésére a transeurópai közlekedési hálózatokra vonatkozó irányvonalakkal és az integrált tengerpolitika keretében megvalósított stratégiákkal;

30. emlékeztet arra, hogy a területi együttműködés az Európai Unió belső és külső határait egyaránt érinti, beleértve a jelenlegi és jövőbeli makroregionális stratégiákkal kapcsolatos ügyeket; hangsúlyozza a harmadik országok által az ERFA rendelet által előírt együttműködésre vonatkozó szabályok szerinti társfinanszírozás megszerzése során tapasztalt nehézségeket; kéri a Bizottságot annak megvizsgálására, miként teremthető nagyobb szinergia a FEDER, az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA), az európai szomszédsági és partnerségi eszköz (IEPV) és az európai fejlesztési alap (FED) keretében finanszírozott fellépések között, és felszólítja, hogy nyújtson be javaslatot a lehető leghamarabb az új szomszédság politikáról; a különböző finanszírozási forrásokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályok egyszerűsítésére és harmonizálására szólít fel a kompatibilitás biztosítása, illetve a kedvezményezettek által való használatuk megkönnyítése céljából;

31. felszólítja a Bizottságot, hogy az európai szomszédsági és partnerségi eszköz különleges jellegére tekintettel ruházza át a Bizottság Regionális Fejlesztési Főigazgatóságának annak irányítására vonatkozó feladatkört, a külkapcsolati aspektusok figyelembe vétele mellett; megjegyzi, hogy jelenlegi formájában az európai szomszédsági és partnerségi politika nem biztosít megfelelő alapot a határon átnyúló együttműködés különös jellemzőinek figyelembe vételéhez; úgy véli, hogy meg kell fontolni annak elválasztását a külkapcsolatok igazgatásától legalább azon esetekben, amikor a külső határok mentén folytatott együttműködésben résztvevő harmadik országok is finanszírozzák az együttműködést;

32. a COM(2004)0343 bizottsági közleményben bejelentett, az EU legkülső régióira vonatkozó szélesebb körű szomszédsági cselekvési terv végrehajtására szólít fel; hangsúlyozza ezért az uniós politika területein a legkülső régiók kapcsán a koherens, több ágazatot érintő cselekvés, illetve különösen annak szükségességét, hogy a belső és külső összetevőket hatékonyabban hangolják össze vonzáskörzet stratégia elfogadása révén;

33. emlékeztet arra, hogy a zöld könyvet követően időszerű eszköz lenne egy területi kohézióról szóló fehér könyv annak tisztázására, hogy a jövőbeni regionális politikában hogyan valósítható meg többszintű kormányzás útján a területi kohézió, és ez alapként szolgálhatna a következő jogalkotási csomagról szóló vitához.

34. kimondja, hogy az európai szomszédsági és partnerségi politika során a határon átnyúló együttműködés feltételei nem elegendőek annak megfelelő fejlődéséhez; hangsúlyosan javasolja e tekintetben, hogy erősítsék meg az együttműködést az Európai Bizottság különböző érintett főigazgatóságai között; meggyőződése, hogy mindenképp szükséges az európai szomszédsági és partnerségi politika határon átnyúló együttműködési programjait a kohéziós politika területi együttműködési célkitűzésébe újraintegrálni;

Az európai területi együttműködési csoportosulások (EGTC) létrehozásának megkönnyítése

35. úgy véli, hogy az EGTC a területi igazgatás egyedülálló és értékes eszköze, amely mind a pénzügyek, mind pedig a jogi státuszok és a többszintű igazgatás szempontjából megfelel a strukturált együttműködésből fakadó igényeknek; emlékeztet arra, hogy népszerűsíteni kell az európai területi együttműködési csoportosulást, mint a határokon átnyúló kormányzati rendszerek létrehozásának eszközét, amely biztosítja, hogy regionális és helyi szinten legyen gazdája a különböző politikáknak. hangsúlyozza továbbá a többszintű kormányzati modell végrehajtásának sikeres kialakításához nyújtott hozzájárulása során játszott kulcsszerepét;

2011. június 23., csütörtök

36. hangsúlyozza, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás nemcsak a területi, hanem a társadalmi kohézióhoz is hozzá tud járulni: rámutat arra, hogy ez az eszköz a legalkalmasabb arra, hogy a különböző kulturális és nyelvi közösségeket egymáshoz közelebb hozza, hogy támogassa a békés együttélést egy sokszínű Európában és láthatóvá tegye a polgárok számára az európai hozzáadott-értéket;

37. javasolja a jelenlegi európai területi együttműködési csoportosulások első értékelését a kezdeti tapasztalatok tanulságainak levonása érdekében;

38. megítélése szerint ugyanakkor ezen eszköz alkalmazását meg kell könnyíteni, ezért kéri az Európai Bizottságot, hogy a Régiók Bizottsága által elvégzett munka alapján a lehető legrövidebb időn belül terjesszen elő javaslatot az európai területi együttműködési csoportosulásokról szóló 1082/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosítása tekintetében, tekintetbe véve a helyi és régiós hatóságok és a már létrehozott csoportosulások által azonosított problémákat is, az alábbi célokat követve:

- az európai területi együttműködési csoportosulások jogállásának tisztázása a tagállamok nemzeti jogrendszereiben e tekintetben megfelelő jogi harmonizálás megvalósítása érdekében,
- európai területi együttműködési csoportosulások létrehozásának engedélyezése az Unió valamelyik tagállamában és egy nem uniós államban tevékenykedő szereplők között,
- a 4. cikk (3) bekezdésének átszövegezése oly módon, amely szigorúan biztosítja az európai területi együttműködési csoportosulás létrehozására irányuló kérelmek feldolgozására rendelkezésre álló három hónapos határidő betartását,
- a munkaerő-felvételre vonatkozó jogszabályozás egyszerűsítése;
- annak biztosítása, hogy az európai területi együttműködési csoportosulásra vonatkozó adójogszabályok ne legyenek kevésbé kedvezőek, mint az együttműködési projektek vagy programok végrehajtására vonatkozó egyéb jogi rendelkezések;

39. felszólít a globális szubvenciók az adott együttműködési programok célkitűzéseit és stratégiáit tükröző projektekkel rendelkező európai területi együttműködési csoportosulások számára történő, a határon átnyúló közös fejlesztési stratégiák alapján történő odaítélését annak lehetővé tétele érdekében, hogy közvetlenül kezelhessék a strukturális alapok előirányzatait és a programokat, valamint kéri, hogy az egyéb európai alapokra vonatkozó szabályokban vegyék jobban tekintetbe az európai területi együttműködési csoportosulások multinacionális és multilaterális természetét, megkönnyítve számukra az egyéb finanszírozási forrásokhoz való hozzáférést;

40. üdvözli az európai területi együttműködési csoportosulás európai platformjának Régiók Bizottsága által történő beindítását, amelynek célja a tapasztalatok cseréjének, a legjobb gyakorlatok összegyűjtésének és a technikai támogatás európai területi együttműködési csoportosulások számára történő biztosításának megkönnyítése;

41. a határon átnyúló európai területi együttműködési csoportosulásokra olyan kiváló lehetőségként tekint, amelynek révén Európát területi szinten, az uniós polgárok bevonásával lehet felépíteni; felszólítja a határon átnyúló európai területi együttműködési csoportosulásokat, hogy adott esetben indítsanak és tartsanak „határon átnyúló civiltársadalmi fórumot”, és támogassák a határon átnyúló polgári kezdeményezéseket;

A végrehajtás egyszerűsítése

42. úgy véli, hogy a területi együttműködési programok végrehajtása még mindig túlságosan bonyolult, és hogy a harmadik célkitűzés teljesítéséhez külön szabályozásra van szükség annak érdekében, hogy az tükrözze tevékenységeinek eredendően nemzetközi jellegét; úgy véli, hogy jelenleg túl sok különböző adminisztratív hatóságot kell bevonni a programok végrehajtásába, és ezért e tekintetben jelentős egyszerűsítésre hív fel;

43. felkéri a Bizottságot, hogy javasoljon egyedi intézkedéseket a számviteli és ellenőrzési szabályok egyszerűsítése érdekében, a „programonkénti egy irányítási hatóság” alapelve mellett, tegye lehetővé a költségek rendszeresebb átalányosítását és a kis projektek rögzített összegekkel való finanszírozását, állapítson meg részletesebb uniós szabályokat a támogathatóság tekintetében, biztosítsa a rugalmasságot a kötelezettségvállalások automatikus visszavonásának alkalmazása tekintetében, növelje a technikai segítségnyújtást annak biztosítása érdekében, hogy az igazgatási hatóságok a hangsúlyt inkább a projektek elindítására, stratégiai alátámasztására és eredményességére, mintsem pusztán az igazgatási feladatokra és a pályázatok adminisztratív szabályoknak való megfeleléségre helyezték;

2011. június 23., csütörtök

44. felszólítja a tagállamokat, hogy egyszerűsítsék nemzeti rendelkezéseiket, amelyek nagyon gyakran olyan közigazgatási többletterheket állapítanak meg, amelyeket a közösségi szabályok nem írnak elő;

45. felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb tisztázza a területi együttműködésre vonatkozó feltételek elvet szabályozó rendelkezéseket; úgy véli, hogy amennyiben ennek az a célja, hogy megteremtse a források jobb és hatékonyabb felhasználásának feltételeit, nem nehezítheti tovább a végrehajtást a program menedzserek és a kedvezményezettek hátrányára;

46. hangsúlyozza egyúttal, hogy a magánszféra szereplőinek bevonására vonatkozó rendelkezéseket szélesíteni és egyszerűsíteni kell; javasolja pénzügyi tervezési rendszerek létrehozását a JEREMIE és a JESSICA kezdeményezések mintáját követve, megkönnyítve a gazdasági fejlődés iránymutatójaként szolgáló, határon átnyúló projekteket, a magánszféra szereplőinek részvételét és az állam/magánszféra partnerségek létrehozását;

A területi együttműködés láthatóvá tétele

47. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a területi együttműködés láthatósága sem a nemzeti és helyi közigazgatóságok szintjén, sem a polgárok előtt nem megfelelő és ezért a befejezett projektek hatékonyabb kommunikációjára szólít fel;

48. kéri, hogy a Bizottság alakítson ki olyan megoldásokat, amelyek elősegítik az európai területi együttműködési csoportosulások és tevékenységeinek jobb láthatóságát a területi együttműködés szereplői és a polgárok körében;

49. úgy véli, hogy a különböző tagállamokban a határmenti régiók közötti szoros, történelmi örökséget képező kulturális és nyelvi kötelekeket ki kell használni a határon átnyúló együttműködés javítására;

50. úgy véli, hogy az oktatás és a kultúra terén folytatott fokozott együttműködés hozzájárul az Európa 2020 stratégia által kitűzött, intelligens és befogadó növekedéssel kapcsolatos célkitűzések megvalósításához, és ezáltal növeli a polgárok és NGO-k részvételi szintjét, illetve hozzájárul a területi együttműködés elismertségének javításához és a polgárok egymáshoz való közeledésének akadályát képező „mentális határok” megszüntetéséhez;

51. kéri, hogy az irányítási hatóságok és a már létező, határon átnyúló intézmények, pl. az Eurorégiók hangolják össze jobban tevékenységeiket a határon átnyúló programok végrehajtása során a projektek magas színvonalá, átláthatósága és polgárokhoz való közelsége biztosítása érdekében;

52. kéri a területi együttműködési kezdeményezések végrehajtásában részt vevő valamennyi szereplő közötti kommunikáció hatékonyabb összehangolását, javasolja, hogy az egyazon csoportba tartozó valamennyi programhoz kapcsoljanak egy jól azonosítható, egyedi logót (pl. a jól felismerhető INTERREG címke újraalkalmazása) az egyes programok logójával együtt (esetleg szabványosított méretben), és felkéri a Bizottságot, hogy a következő programozási időszak kezdetéig tegyen javaslatot egy a határmenti régiókban megvalósítandó, a területi együttműködés előnyeit és eredményeit népszerűsítő széleskörű médiakampányra;

*

* *

53. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak.